



Επιμένουμε: το ζήτημα οικοδόμησης ενός άλλου κόσμου παραμένει το ιστορικό καθήκον «στην ημερήσια διάταξη» - Ανακοίνωση της πλειοψηφίας των μελών ΚΣ της Νεολαίας ΣΥΡΙΖΑ

Η χρεοκοπία του ΣΥΡΙΖΑ κι εμείς απέναντί της

Η νέα «περίοδος» στην οποία έχει εισέλθει ο ΣΥΡΙΖΑ, συνιστά για εμάς, όχι μια τακτική ή μερική υποχώρησή του σε σχέση με τις επιδιώξεις και εξαγγελίες του, αλλά μια στρατηγική ήττα ή, ακόμα καλύτερα, μια χρεοκοπία. Η ψήφιση του 3ου Μνημονίου, η ενεργητική υποστήριξή του και η μετατροπή του σε στρατηγικό ορίζοντα, ο άνευ όρων κυβερνητισμός και η πλήρης περιθωριοποίηση και απαξίωση του κόμματος, συνιστούν τους βασικούς λόγους γι' αυτή τη χρεοκοπία, καθώς και για το γεγονός πως πλέον δεν μπορούμε να δούμε τους εαυτούς μας εντός ΣΥΡΙΖΑ, ούτε όμως και να υπερασπιστούμε την επιδίωξη της συνέχισης μιας αριστερής στρατηγικής με όχημα τον μεταλλασσόμενο ΣΥΡΙΖΑ. Η προκήρυξη των εκλογών, με τις ευλογίες μάλιστα των δανειστών, πριν την πραγματοποίηση του έκτακτου συνεδρίου που είχε αποφασίσει η ΚΕ του ΣΥΡΙΖΑ, κλείνει κάθε συζήτηση περί απεγκλωβισμού του ΣΥΡΙΖΑ από το μνημονιακό μονόδρομο στον οποίο εισέρχεται μέρα με τη μέρα. Σε αυτό το πλαίσιο, η ατζέντα του ΣΥΡΙΖΑ ενόψει των εκλογών, δηλαδή η επιλογή του καλύτερου διαχειριστή της μνημονιακής πραγματικότητας και η αναζήτηση μεταρρυθμίσεων σε προοδευτική(;) κατεύθυνση στην περιφέρεια του μνημονίου, μας αφήνει παγερά αδιάφορες/ους από αριστερή σκοπιά.

Επιπλέον, ακόμη και πέρα από την συντριπτική για όλη την κοινωνία υποχώρηση απέναντι στις επιταγές του νεοφιλελευθερισμού, η κρίση της συλλογικής λειτουργίας, η απαξίωση της εσωτερικής δημοκρατίας και των ειλημμένων αποφάσεων των οργάνων, με ευθύνη της ηγεσίας της κυβέρνησης, είναι ενδεικτικές της πορείας της μετάλλαξης που έχει αρχίσει να χαράσσεται. Συνεπώς, δε θα στηρίξουμε το ΣΥΡΙΖΑ στις επόμενες εκλογές, ούτε θα στελεχώσουμε τα ψηφοδέλτιά του. Ταυτόχρονα, δεν μπορούμε να συνεχίσουμε την πολιτική δράση μέσα από τις γραμμές του και οφείλουμε να αναζητήσουμε το αναγκαίο πολιτικό σχέδιο για τη συνέχιση της πάλης, εκτός του ΣΥΡΙΖΑ και της μνημονιακής στρατηγικής του.

Από την άλλη πλευρά, έχουμε πίσω μας μια σημαντική παρακατηθήκη. Η επιμονή στην ενότητα της ριζοσπαστικής Αριστεράς που υπήρξε καταστατική αρχή του ΣΥΡΙΖΑ, η συμμετοχή στα κινήματα και η όσμωση με την κοινωνική κίνηση που υπήρξαν βασικές συνθήκες για την ίδια την ύπαρξή του, η προοπτική της αριστερής κυβέρνησης που έδωσε πολιτική διέξοδο στους αγώνες της προηγούμενης περιόδου κι ενέπνευσε αγωνίστριες κι αγωνιστές όλων των γενιών, όλα αυτά είναι πολύτιμα στοιχεία για τη συνέχεια και όσες κι όσοι δουλέψαμε σκληρά σε αυτό το πλαίσιο δεν μπορούμε και δεν πρέπει να δεχτούμε τη μνημονιακή στροφή του ΣΥΡΙΖΑ ως κάτι από το οποίο δε γίνεται να αποδράσουμε.

Την κριτική που ασκούμε δεν τη θεωρούμε αυτο-δικαίωση. Αντίθετα, είναι αναγκαία μια αυτοκριτική όλων των συμμετεχόντων στο ΣΥΡΙΖΑ η οποία οφείλει να είναι δριμεία και σε βάθος. Η απουσία της δε, υποδηλώνει απουσία αξιοπιστίας. Εξαρχής είμαστε αντίθετοι τόσο με εύκολους αναγωγισμούς και με αντι-πολιτικές λογικές περί προδοσίας, ξεπουλήματος κλπ, όσο και με την αναπαραγωγή του "υπαρκτού κυβερνητισμού" με πλήρως αμβλυμένες τις ταξικές αιχμές που δείχνουν προς μια κατεύθυνση επανάληψης

χρεοκοπημένων λογικών που καμιά προοπτική για το μέλλον δεν ανοίγουν. Για εμάς βάση της αυτοκριτικής είναι η απόφαση της 10ης Συνόδου του Κεντρικού Συμβουλίου της Ν.ΣΥΡΙΖΑ (Ιούλιος 2015).

Ένα τέλος που δεν το θέλαμε

Μια τέτοια συζήτηση και μια τέτοια απόφαση εναντίωσης στο ΣΥΡΙΖΑ κι απομάκρυνσης απ' αυτόν, εκτιμούμε πως θα έπρεπε να είναι επίδικο αντικείμενο, τόσο μιας συνεδρίασης του Κεντρικού Συμβουλίου όσο και – πολύ περισσότερο – μιας πανελλαδικής πολιτικής διαδικασίας που να εμπλέκει το σύνολο των μελών της Νεολαίας ΣΥΡΙΖΑ. Σε αυτήν την κατεύθυνση επιδιώξαμε τη διεξαγωγή του Κεντρικού Συμβουλίου την Κυριακή 30/8, με στόχο την τοποθέτηση του οργάνου απέναντι στις ερχόμενες εκλογές και την απόφαση για διεξαγωγή πανελλαδικής διαδικασίας άμεσα, με θέμα την απεμπλοκή (ή μη) των δυνάμεων της Νεολαίας ΣΥΡΙΖΑ από το σχέδιο του ΣΥΡΙΖΑ. Δυστυχώς, αυτό δεν κατέστη εφικτό, καθότι μερίδα του ΚΣ, είτε με την απροθυμία της να προσέλθει στη σύνοδο είτε με την παραίτησή της πριν τη σύγκληση του οργάνου, εμπόδισε την επίτευξη της απαραίτητης απαρτίας. Γι' αυτό το λόγο αναγκαστήκαμε να συντάξουμε το παρόν κείμενο, που δηλώνει τη στάση μας για όσα συμβαίνουν, σε αντίθεση με μια δημόσια τοποθέτηση του ΚΣ που ήταν η αρχική μας επιδίωξη.

Παράλληλα, εκτιμούμε πως η χθεσινή (σκόπιμη) αποτυχία του ΚΣ να πάρει απόφαση, οδηγεί εκ των πραγμάτων σ' ένα τέλος της Νεολαίας ΣΥΡΙΖΑ, όπως την ξέραμε. Αυτό το τέλος δεν το θέλαμε και σίγουρα δε θέλαμε να έχει αυτή τη μορφή. Ωστόσο, είναι σαφές για εμάς πως, στην παρούσα φάση, το ριζοσπαστικό πολιτικό περιεχόμενο της οργάνωσης, η κινηματική παράδοση και παρακαταθήκη της, καθώς και οι αγωνίες και οι προβληματισμοί των μελών της, δεν μπορούν να συνδυαστούν με την παραμονή στο ΣΥΡΙΖΑ. Ελλείψει μιας διαδικασίας που να ορίζει έναν κοινό βηματισμό των μελών της Νεολαίας ΣΥΡΙΖΑ το επόμενο διάστημα και με την παραπάνω αντίθεση (ανάμεσα στο τι είναι η Νεολαία ΣΥΡΙΖΑ και τι ο ΣΥΡΙΖΑ, πλέον) να είναι υπαρξιακού χαρακτήρα, η Νεολαία ΣΥΡΙΖΑ φτάνει σ' ένα αδιαμφισβήτητο τέλος εποχής.

Εντούτοις, μια πολιτική συλλογικότητα δε συμπυκνώνεται στο brandname της, αλλά στο πολιτικό της στίγμα, στις πρακτικές της, στα προτάγματά της και στο βάθος των πολιτικών προβληματισμών της. Συνεπώς, οι λέξεις «Νεολαία ΣΥΡΙΖΑ» δε θα αντιστοιχούν, στο εξής, ούτε στο κενό ούτε σε κάτι που θα συνάδει με τον «υπαρκτό ΣΥΡΙΖΑ». Το «βουβό τέλος» της Νεολαίας ΣΥΡΙΖΑ δε σημαίνει πως οι παρεμβάσεις και τα κείμενά της δε μιλούν ακόμα, πως τα μπλοκ της δε βουίζουν ακόμα από τις φωνές, πως τα φεστιβάλ της δεν τραγουδούν ακόμα. Ας μην έχουμε, όλες κι όλοι, αυταπάτες γύρω απ' αυτό το ζήτημα.

Τι κάνουμε, από δω και πέρα

Σε αυτή τη νέα συνθήκη και με δεδομένη την επιτακτική πολιτική ανάγκη να τοποθετηθούμε σχετικά με τις ερχόμενες εκλογές, είμαστε δεσμευμένοι/ες από την απόφαση της τελευταίας Συνόδου του ΚΣ της Νεολαίας ΣΥΡΙΖΑ στις 18 και 19 Ιουλίου, η οποία δήλωνε ρητά την αντίθεσή μας με την ψήφιση και υλοποίηση του 3ου Μνημονίου, καθώς αυτή *«έρχεται απέναντι στις ιδεολογικές μας καταβολές, τις προεκλογικές μας δεσμεύσεις, τις συλλογικές μας αποφάσεις και προσπαθεί να ανατρέψει μια μακρά πορεία του ΣΥΡΙΖΑ και να τσακίσει τη σκέψη και την ελπίδα για έναν διαφορετικό δρόμο στη μοναδική χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης όπου η αριστερά πέτυχε μια ιστορική νίκη»*.

Στην ίδια απόφαση μάλιστα, εμβασθήναμε τις επεξεργασίες μας για καίρια ζητήματα όπως η στάση μας απέναντι σε πολιτικούς οργανισμούς του κεφαλαίου, όπως η Ε.Ε. και η Ευρωζώνη, λέγοντας πως *«οφείλουμε να δούμε, πως τελικά η Ε.Ε. και η Ευρωζώνη λειτουργούν ως θεσμοθετημένος νεοφιλελευθερισμός, που περιορίζει ασφυκτικά τα περιθώρια μετασχηματισμού. Οφείλουμε να επαναπροσδιορίσουμε τη διεθνιστική μας στρατηγική μέσα από το πρίσμα της ρήξης και της αποδέσμευσης από αυτούς τους υπερεθνικούς σχηματισμούς, ως ένα αίτημα δημοκρατίας, λαϊκής*

κυριαρχίας αλλά και ως προϋπόθεση αμφισβήτησης του νεοφιλελεύθερου μονόδρομου».

Τέλος, δηλώνουμε ρητά πως «το να αγωνιζόμαστε για έναν δικαιότερο κόσμο δεν ήταν για εμάς μια επιλογή ηθικής δικαίωσης αλλά ένας τρόπος να αλλάζουμε την καθημερινότητά μας, να μετασχηματίζουμε τις ζωές μας και την κοινωνία. Στον δρόμο αυτό θα συνεχίσουμε να βαδίζουμε έχοντας πάντα στο νου ότι η ιστορία είναι ένα πεδίο δυνατοτήτων στο οποίο διαρκώς αγωνιζόμαστε για να καταστήσουμε εφικτά αυτά που σε όλους μπορεί να φαίνονται αδύνατα.»

Με βάση τα παραπάνω, αλλά και τη ρητή μας θέση σχετικά με την αδυναμία μας πλέον, να στηρίξουμε, να ενισχύσουμε και να συμμετέχουμε στο ΣΥΡΙΖΑ, προκρίνουμε την ψήφο σε αριστερά, ριζοσπαστικά, αντικαπιταλιστικά ψηφοδέλτια, που αντιστοιχούνται στις παραπάνω προκείμενες της τελευταίας απόφασης του ΚΣ της Νεολαίας ΣΥΡΙΖΑ και σχηματίζονται στο πλαίσιο της απόρριψης της ΤΙΝΑ (ThereisNoAlternative) των μνημονίων, για να εκφραστεί το «ΟΧΙ μέχρι τέλους», αλλά και με ορίζοντα ευρύτερες κοινωνικές και πολιτικές ανατροπές. Σε αυτό το πλαίσιο, μάλιστα, θα δώσουμε τη μάχη στους νεολαιίστικους χώρους όπου ζούμε και παρεμβαίνουμε - στα σχολεία, τα πανεπιστήμια, στις γειτονιές, στους χώρους δουλειάς - ώστε η νεολαία, μια νεολαία που με συντριπτική πλειοψηφία στήριξε το «ΟΧΙ» στο δημοψήφισμα, να επιλέξει το δρόμο της αντίστασης και της ανατροπής, ενάντια σε αντι-πολιτικές επιλογές ή στην αποχή. Ειδικά σε ότι αφορά το δημοψήφισμα, η νεανική δημιουργικότητα και η αυθόρμητη συμβολή στην καμπάνια υπέρ του ΟΧΙ, έχουν ιδιαίτερη σημασία και αποτελούν στοιχεία μέσα απ' τα οποία μπορούμε να δούμε την εξέλιξη αυτής της κοινωνικής δυναμικής και το μετασχηματισμό της.

Ο αγώνας για το σοσιαλισμό πάντα επίκαιρος

Ο ορίζοντας της δράσης μας, ωστόσο, δε σταματά στις εκλογές. Εξάλλου, αυτό το νέο πολιτικό πρότυπο λειτουργίας που αναζητούμε δεν μπορεί ούτε και θέλουμε να θεμελιώνεται σε μια παραδοσιακή αντίληψη που συρρικνώνει τον πολιτικό μας ορίζοντα στις θεσμικές διεκδικήσεις και στην επίτευξη αλλαγών αποκλειστικά μέσω του κοινοβουλευτικού δρόμου. Θεωρούμε πως επειδή τίποτα δε θα μας χαριστεί, πρέπει η κοινωνία να είναι σε θέση να διεκδικήσει τα πάντα και συνεπώς δίνουμε έμφαση στις μορφές κοινωνικής οργάνωσης και οργάνωσης της εξουσίας των από κάτω. Είναι με αυτό το μονοπάτι σκέψης που η ρήξη με την Ευρωζώνη και την Ε.Ε. αποκτά αριστερό, ριζοσπαστικό πρόσημο και ταυτόχρονα γίνεται μέσο για να ξεδιπλωθεί μια διεθνιστική στρατηγική από πλευράς των ευρωπαϊκών εργαζόμενων τάξεων, μακριά από κάθε λογική εθνικής περιχαράκωσης ή εξόδου από την κρίση μέσω της «ανταγωνιστικότητας». Άλλωστε, πιστεύουμε πως τα προγράμματα σοσιαλδημοκρατικών αιτημάτων και παροχών, καθώς και ο άκρατος παραγωγισμός είναι ξεπερασμένα από την ίδια την ιστορία. Χρειαζόμαστε μια διαδικασία τομών και μετασχηματισμών με ματιά στην κοινωνική απελευθέρωση. Γι' αυτό θεωρούμε αναγκαία τη στρατηγική συζήτηση για το "τι μας έφερε ως εδώ", χωρίς βεβαιότητες και αποποίηση ευθυνών, καθώς αυτή η συζήτηση είναι αναγκαία συνθήκη για τη συγκρότηση οτιδήποτε νέου στο πλαίσιο της Αριστεράς.

Η μη αποδοχή, από μέρους των νέων ανθρώπων, της έλλειψης εναλλακτικής στα μνημόνια και την καπιταλιστική βαρβαρότητα, είναι ένα στοίχημα ιστορικών διαστάσεων για την ελληνική κοινωνία και, πολύ περισσότερο, για τις εργαζόμενες τάξεις. Δε διαφεύγει καθόλου της προσοχής μας, πως ο παλιός κόσμος πεθαίνει κάθε μέρα γύρω μας. Η κρίση και η παρακμή του καπιταλισμού βαθιάνουν, οι πολιτικές εξουσίες γίνονται όλο και πιο αυταρχικές εντείνοντας τη δική τους κρίση και κάθε μέρα που περνάει, σε όλα τα μήκη και τα πλάτη του κόσμου, πληθαίνουν αυτές κι αυτοί που ο καπιταλισμός δεν μπορεί να ενσωματώσει, αυτές κι αυτοί που εξεγείρονται ενάντια στην εκμετάλλευση και την καταπίεση, αυτές κι αυτοί που βάζουν τους σπόρους ενός άλλου τρόπου παραγωγής, μιας άλλης κοινωνίας.

Η νεολαία, οι εργαζόμενες τάξεις, οι γυναίκες, οι μετανάστες και οι πρόσφυγες, η ΛΟΑΤΚ κοινότητα, δυνητικά αποτελούν την μαγιά μιας πραγματικά επαναστατικής κοινωνικής πλειοψηφίας. Μέσα σε αυτό το πλαίσιο, η οικοδόμηση της οργάνωσης της συλλογικής αντίστασης έτσι ώστε να μπορεί να γίνει

πραγματικά απειλητική για τον υπάρχοντα συσχετισμό δυνάμεων θα αποτελέσει κυρίαρχο μέλημα μας για το επερχόμενο διάστημα. Επομένως, σε ότι μας αφορά, θα επιμένουμε πως το ζήτημα οικοδόμησης ενός άλλου κόσμου παραμένει το ιστορικό καθήκον «στην ημερήσια διάταξη».

Η ανασύνθεση, λοιπόν, των δυνάμεων της ριζοσπαστικής/αντικαπιταλιστικής Αριστεράς, αναγκαίος όρος για να μαζικοποιήσουμε, να διευρύνουμε και να επικαιροποιήσουμε το πρόταγμα του σοσιαλισμού του 21ου αιώνα, είναι για εμάς βασική επιδίωξη το επόμενο διάστημα. Κεντρικός μας προβληματισμός παραμένει η συσπείρωση πλατιών νεολαιίστικων μαζών σε μια τέτοια υπόθεση, η ύπαρξη κι η γενίκευση κινηματικών και πολιτικών μετωπικών αντιστάσεων κόντρα στη βαρβαρότητα του μονοδρόμου της σκληρής λιτότητας, αλλά και η ηγεμονία μιας κουλτούρας «δημιουργικού αντικαπιταλισμού» με αξιοποίηση γνώσεων και δεξιοτήτων των νέων ανθρώπων σε κατεύθυνση αμφισβήτησης των καπιταλιστικών αυτονόητων. Μέσα σε αυτό το πλαίσιο, έχουμε την πρόθεση να πειραματιστούμε με νέες μορφές οργάνωσης, λιγότερο ιεραρχικές και παρωχημένες, δοκιμάζοντας την γνώση και την εμπειρία που έχουμε αποκομίσει από την συμμετοχή μας στους κοινωνικούς αγώνες κι ακόμη δοκιμάζοντας τους ίδιους μας τους εαυτούς.

Όπως λέγαμε και στην Ιδρυτική Διακήρυξη της Νεολαίας ΣΥΡΙΖΑ «[.]σε όλες τις μεγάλες ιστορικές στιγμές του τόπου, αλλά και διεθνώς, η νεολαία πρωτοστάτησε: από την ΕΠΟΝ και τον αντιδικτατορικό αγώνα, μέχρι τις μεταδικτατορικές μάχες και τα σύγχρονα κινήματα. Από το Μάη του '68, μέχρι τις σύγχρονες εξεγέρσεις στην Τυνησία, την Αίγυπτο, την Τουρκία και αλλού. Εδώ δεν ψάχνουμε για ήρωες όμως, ούτε για ωραίες αφηγήσεις για όταν μεγαλώσουμε. Οι μεγάλες, ιστορικές στιγμές του νεολαιίστικου κινήματος στην Ελλάδα, μας δίνουν το φρόνημα. Το συλλογικό μας κεφάλαιο γνώσεων, δεξιοτήτων κι εμπειριών μας δίνει τη δύναμη. Αυτές οι μέρες, είναι ωραίες μέρες. Είναι μέρες που ακριβώς επειδή δεν έχουμε να χάσουμε τίποτα, μπορούμε να διεκδικήσουμε τα πάντα. Δε ζητάμε την αναβίωση των χαμένων υποσχέσεων του νεοφιλελευθερισμού. Θέλουμε να εμπλακούμε σε μια υπόθεση που μας ξεπερνά και γι' αυτό μας ολοκληρώνει: την υπόθεση της οικοδόμησης του δικού μας κόσμου, του κόσμου της αξιοπρέπειας και της αλληλεγγύης.» Σε αυτό το δρόμο θα συνεχίσουμε.

(*)

Το παρόν κείμενο απευθύνεται στο σύνολο των μελών της Νεολαίας ΣΥΡΙΖΑ που, στο βαθμό που συμφωνούν, μπορούν να το συνυπογράψουν. Στη βάση του κειμένου αυτού σκοπεύουμε να καλέσουμε σε κατά τόπους μαζέματα αλλά και σε μια πανελλαδική διαδικασία, με ορίζοντα πραγματοποίησής της μετά τις εκλογές και με θέμα της, το πώς συνεχίζουμε την πάλη μας στο πλαίσιο που πολύ αδρά σκιαγραφούμε σε αυτές τις γραμμές, με δεδομένο το τέλος της Νεολαίας ΣΥΡΙΖΑ όπως την ξέραμε.

Επιπλέον, με το κείμενο αυτό, θέλουμε να συνομιλήσουμε με χώρους και άτομα με παρόμοια ερωτήματα, κόσμο που αποδεσμεύεται από το ΣΥΡΙΖΑ, κόσμο της ριζοσπαστικής κι αντικαπιταλιστικής αριστεράς που θέλει να υπερβεί τις αδυναμίες του παρελθόντος για να αλλάξει το παρόν, κινηματικές συλλογικότητες και βεβαίως το ευρύ δυναμικό αγωνιστών, ειδικά στη νεολαία, που στήριξε το ΟΧΙ κι αμφισβήτησε το μονόδρομο των μνημονίων. Με όχημα την ανασυνθετική, μετωπική πολιτική δράση, με τις σημαντικές παρακαταθήκες του παρελθόντος, αλλά και με τη βαθιά αυτοκριτική, θα προχωρήσουμε για τους αγώνες και τις νίκες που μας αξίζουν.

Υπογραφές:

Βαρελτζής Δημήτρης
Βελεγράκης Γιώργος
Γαβριηλίδης Βαγγέλης
Γανιάρης Νικόλας
Γιαννόπουλος Γιάννος

Γιαννόπουλος Σωκράτης
Δαμδούνη Ιωάννα
Ζαρκαδούλας Άκης
Ζαχιώτης Αλέξανδρος
Καλυμνιός Κώστας
Καπουτσής Λεωνίδας
Καραγιάννη Έφη
Κατερίνης-Λινάρδος Μιχάλης
Κοσσυφολόγου Αλίκη
Κοταράς Πόθος
Ματσούκα Αναστασία
Μπαλωμενάκης Δημήτρης
Μπάντιος Ιάσωνας
Μπενέκος Γιώργος
Μπένινγκ Κωστής
Μπλαχούτας Γιώργος
Μπούκα Έρικα
Μπουκουβάλας Γιώργος
Μωραΐτη Αναστασία
Παντελεάκος Ηλίας
Παπατζανή Εύα
Πατσίκα Έφη
Πουλάκης Μάριος
Προδρόμου Δανάη
Ρόγγας Βασίλης
Σανταμούρης Πέτρος
Σεχάτα Σακίνα
Σιαηλή Δήμητρα
Σταυρακάκης Χρήστος
Τσούτσης Κωσταντίνος
Τυροβολάς Στέφανος
Χρονόπουλος Ηλίας